

Министъръ В. Молловъ: Познава се, че сте забележителенъ юристъ!

Д. Грънчаровъ (з. в): Не съмъ юристъ.

Министъръ В. Молловъ: Вижда се, личи си. Можемъ да Ви издадемъ дипломъ. Това писмо на френската легация е заведено въ тайната архива на Министерството на външнитѣ работи на 16 мартъ 1921 г.

А докладътъ на г. Турлаковъ гласи така: (Чете) „Съобщава се на Министерството на външнитѣ работи и изповѣданията, че при срещитѣ, които сж имали членоветѣ на правителството съ пълномощнитѣ министри на Англия и Франция по въпроса, повдигнатъ отъ г. Деклозиеръ, на последнитѣ е дадено да се разбере, че би било най-удобно този въпросъ да се разреши отъ смѣсенія френско-български арбитраженъ съдъ“. Азъ ви чета текстуално. (Чете) „Одобрява се, спорътъ по Деклозиеровото дѣло да се разгледа отъ единъ специаленъ Англо-френско-български арбитраженъ съдъ“. Това е решението на Министерския съветъ. Следъ това вие виждате следното. Имате една рекламация, която е разрешена отъ комисията. Имате една нота, която е отправена отъ Британската легация. Имате една телеграма отъ тогавашния пълномощенъ министъръ, съ която той пита: „Моля отговорете ми веднага, дали е правителството съгласието си за образуване на съдъ по дѣлото Деклозиеръ“ — все дѣло „Деклозиеръ“ върви. Вие имате и шифрованата телеграма на Стамболийски, която и по-рано цитирахъ. Тя е отъ 1 мартъ 1921 г. (Чете) „Вчера на дипломатическия приемъ френскиятъ министъръ ми събщи, че французкото, както и английското правителства не били никакъ доволни отъ възприетото отъ правителството становище, щото въпросътъ по рекламациитѣ на Деклозиеръ да се разреши отъ смѣсенія арбитраженъ съдъ. Г. Жоржъ Пико настоява да се реши въпросътъ на право между дветѣ правителства и по приятелски начинъ, обстоятелство, което не само би създадо едно благоприятно положение за България предъ френското и английското правителства, но и очакваното по тоя начинъ разрешение би било по износно, може-би, за България. Моля г. министъръ Даскаловъ, преди да замине, въ Ваше присѣствие и това на Петковъ да чуе мнението на министра на външнитѣ работи по този въпросъ, за да може да се реши окончателно въпросътъ въ София. Това казахъ и на Жоржъ Пико. Министъръ Стамболийски“. Оригиналната телеграма е въ Парижката ни легация.

Г. Марковъ (з. в): Има нѣщо, което го нѣма или, може би, което е пропуснато.

Министъръ В. Молловъ: Нѣма нищо пропуснато.